

ע"פ 7697/06/17 - שלמה אברהם אליה פלומנביום נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 7697-06-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

המערער

שלמה אברהם אליה פלומנביום (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד עירוני

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ) מיום 22.5.17
בת"פ 412-10-16.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וקשר לפשע ונדון ל - 14 חודשי מאסר בפועל, ושני מאסרים על תנאי. הערעור הופנה כנגד ההרשעה בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית וכנגד חומרת העונש שנגזר בגין שתי העבירות.

2. המערער הועמד לדין עם שלושה נאשמים נוספים בגין אירוע מיום 11.9.16, כדלקמן: נאשם 1 ניסה לתווך בעסקת סמים בין נאשם 4 ובין אדם אחר בשם זוהייר, במסגרתה ביקש נאשם 4 לרכוש מזוהייר כשבעה ק"ג מריחואנה במחיר של 47,000 ₪ לק"ג, בתיווכו של נאשם 1. במסגרת הקשר, שלח נאשם 1 את המערער (נאשם מס' 3) לקחת את הסמים מזוהייר, על מנת להעבירם לנאשם 4, הקונה. לצד זאת, שלח נאשם 1 את נאשם 2 לתל אביב, על מנת לקבל מנאשם 4 את התשלום בעבור הסמים. המערער קיבל מזוהייר 6.3 ק"ג מריחואנה, אך נעצר על ידי שוטרים בטרם העבירם לקונה, הנאשם 4, ועל כן העסקה לא הושלמה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טוען כי בית משפט קמא הרשיע את המערער בשוגג בעבירה שלא היתה מנויה בתיקון האחרון של כתב האישום, עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית. נטען כי כתב האישום המתוקן בשלישית מייחס למערער עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בלבד. בגין טעות זו נגזר דינו של המערער לחומרה בגין שתי עבירות והאריך באופן

משמעותי את תקופת מאסרו. לפיכך, עתר הסנגור לביטול הרשעתו של המערער בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ולקיצור עונשו כך שהמערער ישוחרר ממאסר עם מתן ההכרעה בערעורו. **יחד עם זאת**, במהלך הדיון בערעור, חזר בו המערער מטענתו לאחר שהוברר כי כתב אישום בו הודה כלל את העבירות בהן הורשע ובגין נגזר דינו. לעמדת המערער, עונש מאסר בן 14 חודשים לריצוי בפועל הינו כבד בנסיבות הענין, בלתי מידתי בעליל וחמור ביחס לטיב המעשים. כמו כן, עונש זה חורג גם ממדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה בעבירות מסוג זה, בנסיבות בהן בוצעה העבירה ובהתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער. למערער אין עבר פלילי וחלקו בפרשה היה שולי ומשני, שכן הוא היה אך השליח שנשלח לבצע הובלה. המערער לא יזם, ארגן או הוביל את העסקה, ואינו מי שהיה אמור לגרוף את הרווחים ממנה. עבור חלקו הוא היה אמור לקבל תמורה מזערית ושולית, אם בכלל. הנהנים העיקריים מהעסקה הנם נאשמים 1 ו - 4, ואילו המערער ונאשם 2 עשו את הפעולות הטכניות שהורה להם נאשם 1 לעשות. נטען כי המערער הינו אדם נורמטיבי וחיוני, המגיע ממשפחה חיונית ותומכת, וכי לאורך כל חייו נהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו, ובשנים האחרונות עבד במפעל. למערער אין דפוסים עברייניים והעבירה בוצעה כמעידה חד פעמית על רקע מצב משברי בשל גירושין שעבר המערער, מצבו הבריאותי ובעיות כלכליות אליהן נקלע. נטען כי ההתדרדרות במצבו נעצרה עם מעצרו של המערער בתיק זה ביום 12.9.16, וכיום מצבו יציב ואין סיבה שלא ישוב לדרך הישר ולניהול אורח חיים נורמטיבי. התקופה הממושכת שריצה המערער עד כה מאחורי סורג ובריח מהווה עונש ממשי שהרתיע אותו ואין הצדקה להמשך כליאתו. עוד נטען כי בית משפט קמא לא שקל את אפיק השיקום בעניינו של המערער ולא נתן משקל הולם להודאתו במעשיו, על אף הקשיים הראייתיים שהיו בתיק, לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה, ולכך שבמהלך מעצרו הוא הפסיק להשתמש בסמים ובדיקותיו העידו על כך.

נטען עוד, כי בערעורו של נאשם 2, בהסכמת המדינה, הוסכם כי שני חודשי מאסר מתיק אחר בו היה מעורב הנאשם 2, ירוצו בחופף לתיק בו היה מעורב גם המערער. על כן, עונשו של המערער בלתי סביר בעליל לאור מדרג הענישה של יתר המעורבים: נאשם 1 שהיה היוזם והפעיל ובעל הרשעות קודמות - נדון ל - 20 חודשי מאסר בפועל, על נאשם 2 הוטלו 12 חודשי מאסר בהם 6 חודשים בחופף, הנאשם 4, שהוא בעל עבר פלילי חמור, נדון ל - 6 חודשי מאסר בפועל. למערער אין עבר, הוא הוביל את הסם מבלי להיות מודע לכמותו, ועל אף נסיבותיו ותסקיר חיוני, נדון לעונש החמור מבין המעורבים. עונשו של המערער אינו יכול להיות חמור מזה של נאשמים 2 ו - 4. יש בכך פגיעה בעקרון אחדות הענישה גם אם עונשו של המערער הוא עונש הולם.

ב"כ המשיבה הפנה לכך שעשרים ימים לפני אירועי כתב האישום, עבר המערער עבירת סחר בסם מסוג קנבוס במסגרתו נדון לשמונה חודשי מאסר בפועל, 6 מהם בחופף לעונש אחר. כמו כן, באה הפניה לפסיקה התומכת בעונש שהוטל שהוטל על ידי בית משפט קמא. על כן נטען כי אין מקום להתערב בגזר הדין של בית משפט קמא.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 1987, עולה כי הינו כבן 29 שנים, גרוש ואב לתינוק, עד למעצרו עבד במפעל "יודאיקה" שבבעלות אביו. נישא בגיל 26, התגרש כעבור שלוש שנים, ולאחר הגירושים נודע כי אשתו הרה ללדת את בנם המשותף. המערער מסר כי הוא משתמש בסמים מסוג קנביס לשיכון כאבים, מהם הוא סובל בגין תאונת דרכים שאירעה לפני מספר שנים, אך אין בידיו אישור לקנביס רפואי, ושלל צורך בטיפול בתחום זה. עוד פורט כי טרם מעצרו נקלע המערער למצב משברי סביב לחצים משפחתיים וכלכליים ולא עבד. המערער קיבל אחריות על מעשיו והסבירם ברצון לרווח כלכלי קל על רקע גירושיו. הוערך כי מעצרו הנוכחי עצר את תהליך ההתדרדרות במצבו ומנע המשך מעורבות בפלילים. שירות המבחן התרשם כי המערער נהל אורח חיים תקין לאורך השנים, אך

במצבי דחק עלול לפעול באימפולסיביות, תוך קושי לכלכל את השלכות מעשיו וכי קיים סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות. זאת, בצירוף שלילת נזקקות טיפולית מצד המערער, עמד בבסיס המלצת שירות המבחן על הטלת עונש ממשי שיחדד עבורו את גבולות החוק.

דין

5. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, האחריות שקיבל על המעשים, הבעת חרטה מצדו, תפקודו הנורמטיבי עד למצב המשברי אליו נקלע בסמוך לביצוע העבירה, כעולה מתסקיר שירות המבחן, מצבו המשפחתי הנוכחי, העדר עבר פלילי ותקופת מעצרו הממושך מיום 12.9.16. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. מדובר בעבירות שנגעו בכמות נכבדה של סמים, כשבעה ק"ג מריחואנה, תמורת מאות אלפי שקלים. אמנם, הגורם המרכזי בעסקה היה נאשם 1, אך המערער אמור היה לקבל את הסמים מהמוכר, זוהייר, ולהעבירם לקונה, נאשם 4, ולפיכך, חלקו של המערער היה חלק מהותי בקשר, בלעדיו לא יגיע הסם לקונה. כמו כן, במקביל לתיק זה, נפתח בבית משפט קמא הליך נוסף כנגד המערער בגין סחר בסם מסוכן בצוותא (ת"פ 62538-11-16). מדובר בשתי עבירות, שנטען כי בוצעו בימים 15.8.16 ו- 21.8.16, זמן קצר לפני ביצוע העבירה שבתיק נשוא הערעור. נוסף על כך, המערער שולל היזקקות טיפולית חרף שימוש המתמשך מזה שנים בסמים, ואין הצדקה להעדפת הליך טיפולי בעניינו, כטענת סנגורו. כמו כן, שירות המבחן עמד על נטייתו לפעול באופן אימפולסיבי במצבי לחץ והעריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות. יחד עם זאת, לאור העונשים שהוטלו על המעורבים האחרים, ולאור חלקם באירועים, יש מקום להפחית שני חודשים מתקופת המאסר בפועל שהוטלה על המערער, ועל כן תקופת מאסרו תעמוד על 12 חודשים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתן היום, כב תמוז תשע"ז, 16 יולי 2017, בהעדר הצדדים, בהסכמה.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים .

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד